

страна въ полицията на казармитѣ; та ги учехъ на военно упражненіе и при туй храняхъ, а и момичетата сжщо тѣй ходяхъ та ги писяхъ отъ къща въ къща отъ коммисия отъ двама членове на Габровската черковна община и ги прибрахъ въ едно нарочно приготвено здание отдѣлно отъ Духовната община въ видъ на Сиротопиталище, гдѣто ги храняхъ, обличахъ и глѣдахъ, но както едното тѣй и другото неможихъ да продължаватъ съвършено безъ недостатка съществуваніето си; защото дойде общия пенадѣлъ Сюлеймановъ страхъ на Шипка, който изново пакъ подплаши хората, които взехъ мѣрки за бѣгание къмъ Дръново, Търново и Свищовъ, ако и да не ги пускахъ Габровци да смущаватъ и тѣхнитѣ съграждани жители съ безмѣстнитѣ си стракове и разкази.

Въ продължение на нѣколко дена, видѣхъ се съ приятели и роднини, познанияци и испатвахъ за братията си, но не ги виждали и чували, гдѣто разбрахъ че сж избити до единъ. Да описвамъ за множеството, което прѣпльни града съ народъ, както къщитѣ и улицитѣ му, това е невъзможно да го прѣдстави въ точенъ видъ на читателитѣ си, което разбиратъ само опѣзи, що бѣхъ на всичко очевидно; както и безираведнитѣ постъпки и безпорядки направені отъ едната и другата страна, които не ни прѣпоръчватъ въ таквоязъ военно врѣме да си изказваме зхбитѣ прѣдъ другитѣ чужди хора; но прѣдъ общото чувство на гладьтъ, студьтъ и голотията съ нѣманцето, нѣмаше какво друго да се прави по изходенъ пжтъ, освѣнь трѣбаше да се търни и тегли и отъ двѣтѣ страпи бѣжанци и граждани мжчпотнитѣ.

Въ разстояніе до 6 — 7 — 8 и 9-й Августа отъ пристиганіето ни въ Габрово, един отъ бѣжанцитѣ пристигахъ, оставахъ, други замипувахъ за Дръново, Търново и Свищовъ; но повечето се трунахъ въ Габрово до приближаваніето на зимата, гдѣто бѣхъ принудени испослѣ да се распорѣждатъ и настаняватъ по разни села изъ освободенитѣ окръжия. Ходихъ въ разни части на града, на черковитѣ, училищата, които бѣхъ заняти съ бѣжанци, а послѣ съ съдатитѣ на българското опълчение, което бѣше дошло изъ Свищовъ, ос-